

Mt kapitola 1.

[1] Listina rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova. [2] Abraham měl syna Izáka, Izák Jákoba, Jákob Judu a jeho bratry, [3] Juda Farese a Záru z Támary, Fares měl syna Chesróma, Chesróm Arama. [4] Aram měl syna Amínadaba, Amínadab Naasona, Naason Salmóna, [5] Salmón měl syna Boaze z Rachaby, Boaz Obéda z Rút, Obéd Isaje [6] a Isaj Davida krále. David měl syna Šalomouna z ženy Uriášovy, [7] Šalomoun Roboáma, Roboám Abiu, Abia Asafa, [8] Asaf Jóšafata, Jóšafat Jórana, Jórana Uziáša. [9] Uziáš měl syna Jótama, Jótam Achaza, Achaz Ezechiáše, [10] Ezechiáš Manase, Manase měl syna Amose Amos Joziáša, [11] Joziáš Jechoniáša a jeho bratry za babylónského zajetí. [12] Po babylónském zajetí Jechoniáš měl syna Salatiela, Salatiel Zorobabela, [13] Zorobabel Abiuda, Abiud Eljakima, Eljakim Azóra [14] Azór Sádoka, Sádok Achima. Achim měl syna Eliuda, [15] Eliud Eleazara, Eleazar Mattana, Mattan Jákoba, [16] Jákob pak měl syna Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš řečený Kristus. [17] Všechny pokolení od Abrahama do Davida bylo tedy čtrnáct, od Davida po babylónské zajetí čtrnáct a od babylónského zajetí až po Krista čtrnáct. [18] Narození Ježíšovo událo se takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve, než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. [19] Jejím mužem Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. [20] Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: "Josefe, syny Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. [21] Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů." [22] To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: [23] "Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel", to jest přeloženo "Bůh s námi". [24] Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův, a přijal svou manželku k sobě. [25] Ale nežili spolu, dokud neporodila syna, a dal mu jméno Ježíš.

Mt kapitola 2.

[1] Když se narodil Ježíš v Judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: [2] "Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit." [3] Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; [4] svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vypytl se jich, kde se má Mesiáš narodit. [5] Oni mu odpověděli: "V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: [6] 'A ty Betléme v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.'" [7] Tedy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vypytl na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: [8] "Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit." [9] Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. [10] Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. [11] Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary - zlato, kadidlo a myrhu. [12] Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země. [13] Když odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil." [14] On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta [15] a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: "Z Egypta jsem povolal svého syna." [16] Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, rozlítil se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců. [17] Tehdy se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: [18] "Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utešit, protože jich není." [19] Ale když Herodes umřel, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi v Egyptě [20] a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť již zemřeli ti, kteří ukládali dítěti o život." [21] On tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země. [22] Když však uslyšel, že Archelaos kraluje v Judsku po svém otci Herodovi, bál se tam jít; ale na pokyn ve snu se obrátil do končin galilejských [23] a usadil se v městě zvaném Nazaret - aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků, že bude nazván Nazaretský.

Mt kapitola 3.

[1] Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v Judské poušti: [2] "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské." [3] To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše: "Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!" [4] Jan měl na sobě šat z velbloudí srsti, kožený pás kolem boků a potravou mu byly kobyly a med divokých včel. [5] Tehdy vycházel k němu celý Jeruzalém i Judsko a celé okolí Jordánu, [6] vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu křtít. [7] Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: "Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nadcházejícím hněvem? [8] Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. [9] Nemyslete si, že můžete říkat: 'Náš otec je Abraham!' Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení. [10] Sekera je už na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně. [11] Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já - nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. [12] Lopata je v jeho ruce; a pročistí svůj mlat, svou pšenici shromáždí do sýpky, ale plevy spálí neuhasitelným ohněm." [13] Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. [14] Ale on mu bránil a říkal: "Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?" [15] Ježíš mu odpověděl: "Připusť to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá." Tu mu již Jan nebránil. [16] Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. [17] A z nebe promluvil hlas: "Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil."

Mt kapitola 4.

[1] Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. [2] Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. [3] Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby." [4] On však odpověděl: "Je psáno: 'Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.'" [5] Tu ho vezme ďábel na do svatého města, postaví ho na vrcholek chrámu [6] a řekne mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je psáno: 'Svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!'" [7] Ježíš mu pravil: "Je také psáno: 'Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého.'" [8] Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu [9] a řekne mu: "Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět." [10] Tu mu Ježíš odpoví: "Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: 'Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.'" [11] V té chvíli ho ďábel opustil, a hle, andělé přistoupili a

obsluhovali ho. [12] Když Ježíš uslyšel, že Jan je uvězněn, odebral se do Galileje. [13] Opustil Nazaret a usadil se v Kafarnaum při moři, v území Zabulón a Neftalím, [14] aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše: [15] "Země Zabulón a Neftalím, směrem k moři za Jordánem, Galilea pohanů - [16] lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo; světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti." [17] Od té chvíle začal Ježíš kázat: "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské." [18] Když procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. [19] Řekl jim: "Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí." [20] Oni hned nechali síť a šli za ním. [21] O něco dále uviděl jiné dva bratry, Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť; a povolal je. [22] Ihned opustili loď i svého otce a šli za ním. [23] Ježíš chodil po celé Galileji, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu. [24] Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii; přinášeli k němu všechny nemocné, postižené rozličnými neduhy a trápením, posedlé, náměsíčné, ochrnuté, a uzdravoval je. [25] A velké zástupy z Galileje, Desetiměstí, z Jeruzaléma, Judska i ze Zajordání ho následovaly.

Mt kapitola 5.

[1] Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. [2] Tu otevřel ústa a učil je: [3] "Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské. [4] Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. [5] Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. [6] Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. [7] Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. [8] Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha. [9] Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. [10] Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. [11] Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a živě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. [12] Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi. [13] Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. [14] Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. [15] A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. [16] Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. [17] Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. [18] Amen, pravím vám: DOkud nepomine nebe a země, nepomine ani jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane. [19] Kdo by tedy zrušil jediné z těchto nejmenších přikázání a tak učil lidi, bude v království nebeském vyhlášen za nejmenšího; kdo by však zachovával a učil, bude v království nebeském vyhlášen velkým. [20] Neboť pravím vám: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského. [21] Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: Nezabíješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu. [22] Já však pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému peklu. [23] Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeňš, že tvůj bratr má něco proti tobě, [24] nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar. [25] Dohodni se svým protivníkem včas, dokud jsi na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žaláříkovi a byl bys uvržen do vězení. [26] Amen, pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře. [27] Slyšeli jste, že bylo řečeno: "Nezcizoložíš." [28] Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci. [29] Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrví je a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden ze tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. [30] A jestliže tě svádí tvá pravá ruka, utni ji a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe aby zahynul jeden ze tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. [31] Také bylo řečeno: "Kdo propustí svou manželku manželku, ať jí dá rozlukový lístek!" [32] Já však vám pravím, že každý, kdo propustí svou manželku mimo případ smilstva, uvádí ji do cizoložství; a kdo by se s propuštěnou ženou oženil, cizoloží. [33] Dále jste slyšeli, že řečeno bylo otcům: "Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Hospodinu přísahy své." [34] Já však vám pravím, abyste nepřisahali vůbec; ani při nebi, protože nebe je trůn Boží; [35] ani při zemi, protože země je podnož jeho nohou; ani při Jeruzalému, protože je to město velikého krále; [36] ani při své hlavě nepřisáhej, protože nemůžeš způsobit, aby ti jediný vlas zbělel nebo zčernal. [37] Vaše slovo buď "ano, ano - ne, ne"; co je nad to, je ze zlého. [38] Slyšeli jste, že bylo řečeno: "Oko za oko, zub za zub". [39] Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou; [40] a tomu, kdo by se chtěl s tebou soudit o košili, nech i svůj plášť. [41] Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. [42] Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej. [43] Slyšeli jste, že bylo řečeno: "Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého." [44] Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, [45] abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. [46] Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? [47] A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? [48] Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.

Mt kapitola 6.

[1] Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odív; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích. [2] Když prokazuješ dobrodiní, nechť budit pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen pravím vám, už mají svou odměnu. [3] Když ty prokazuješ dobrodiní, ať neví tvá levice, co činí pravice, [4] aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. [5] A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci: ti se s oblibou modlí v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen pravím vám, už mají svou odměnu. [6] Když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. [7] Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. [8] Nebuďte jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte. [9] Vy se modlete takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích, buď posvěceno tvé jméno. [10] Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi. [11] Náš denní chléb dej nám dnes. [12] A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám. [13] A nevydej nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého. [14] Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; [15] jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení. [16] A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. [17] Když se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, [18] abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. [19] Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zlodějí vykopávají a kradou. [20] Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zlodějí nevykopávají a nekradou. [21] Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce. [22] Světlem těla je oko. Je-li tedy tvé oko čisté, celé tvé tělo bude mít světlo. [23] Je-li však tvé oko špatné, celé tvé tělo bude ve tmě. Jestliže i světlo v tobě je temné, jak velká bude potom tma? [24] Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým potom pohrdne.

Nemůžete sloužit Bohu i majetku. [25] Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? [26] Pohleďte na nebeské plectvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? [27] Kdo z vás může o jedinou píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojoovat? [28] A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou - [29] a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich. [30] Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní! [31] Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? [32] Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. [33] Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. [34] Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.

Mt kapitola 7.

[1] Nesudte, abyste nebyli souzeni. [2] Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám. [3] Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ? [4] Anebo jak to, že říkáš svému bratru: "Dovol, ať ti vyjmu třísku z oka" - a hle, trám ve tvém vlastním oku! [5] Pokrytče, nejprve vyjmi ze svého oka trám, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra. [6] Nedávejte psům, co je svaté. Neházejte perly před svině, nebo je nohama zašlapou, otočí se a roztrhají vás. [7] Proste, a bude vám dáno; hleďte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno. [8] Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. [9] Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb? [10] Nebo by mu dal hada, když ho prosí o rybu? [11] Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, tím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí! [12] Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy jedněte s nimi; v tom je celý Zákon, i Proroci. [13] Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vycházejí. [14] Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá. [15] Sťežte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. [16] Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízají z trní hrozny nebo z bodláci fíky? [17] Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. [18] Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce. [19] Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyřát a hozen do ohně. [20] A tak je poznáte po jejich ovoci. [21] Ne každý, kdo mi říká "Pane, Pane", vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. [22] Mnozí mi řeknou v onen den: "Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?" [23] A tehdy já prohlásím: "Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti." [24] A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále. [25] Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nespadol, neboť měl základy na skále. [26] Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku. [27] A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký." [28] Když Ježíš dokončil tato slova, zástupy žasly nad jeho učením; [29] neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako jejich zákoníci.

Mt kapitola 8.

[1] Když sestoupil z hory, šly za ním velké zástupy. [2] Tu k němu přistoupil malomocný, padl před ním na zem a řekl: "Pane, chceš-li, můžeš mě očistit." [3] On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, buď čist." A hned byl očištěn od svého malomocenství. [4] Tu mu Ježíš pravil: "Ne abys o tom někomu říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, který Mojžíš přikázal - jim na svědectví." [5] Tu když přišel do Kafarnaum, přistoupil k němu jeden setník a prosil ho: [6] "Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí." [7] Řekl mu: "Já přijdu a uzdravím ho." [8] Sětník však odpověděl: "Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven. [9] Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému "jdi", pak jde; jinému "pojď sem", pak přijde; a svému otroku "udělej to", pak to udělá." [10] Když to Ježíš uslyšel, podivil se, a řekl těm, kdo ho následovali: "Amen, amen, pravím vám, tak velikou víru jsem v Izraeli nenalezl u nikoho. [11] Pravím vám, že mnozí od východu i západu přijdou a budou stulovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království nebeském; [12] ale synové království budou vyvrženi ven do tmy; tam bude pláč a skřípění zubů." [13] Potom řekl Ježíš setníkovi: "Jdi, a jak jsi uvěřil, tak se ti staň." A v tu chvíli se sluha uzdravil. [14] Když Ježíš vstoupil do domu Petrova, spatřil, že jeho tchyně leží v horečce. [15] Dotkl se její ruky a horečka jí opustila; i vstala a obsluhovala ho. [16] Když nastal večer, přinesli k němu mnoho posedlých; i vyhnal duchy svým slovem a všechny nemocné uzdravil. [17] aby se naplnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše: "On slabosti naše na sebe vzal a nemoci nesl." [18] Když Ježíš viděl kolem sebe zástup, rozkázal odjet na druhý břeh. [19] Jeden zákoník přišel a řekl mu: "Mistře, budu tě následovat, kamkoli půjdeš." [20] Ale Ježíš mu odpověděl: "Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu složil." [21] Jiný z učedníků mu řekl: "Pane, dovol mi napřed odejít a pochovat svého otce." [22] Ale Ježíš mu řekl: "Následuj mě a nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé." [23] Vstoupil na loď a učedníci ho následovali. [24] V tom se strhla na moři veliká bouře, takže loď už mizela ve vlnách; ale on spal. [25] I přistoupili a probudili ho se slovy: "Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!" [26] Řekl jim: "Proč jste tak ustrašení, malověrní?" Vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho. [27] Lidé užasli a říkali: "Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?" [28] Když přijel na druhý břeh moře do gadarenské krajiny, vyšli proti němu dva posedlí, kteří vystoupili z hrobů; byli velmi nebezpeční, takže se nikdo neodvážil tudy chodit. [29] A dali se do křiku: "Co je ti po nás, Synu Boží? Přišel jsi nás trápit dřívě, než nastal čas?" [30] Opodál se páslo veliké stádo vepřů. [31] A zlí duchové ho prosili: "Když už nás vyháníš, pošli nás do toho stáda vepřů!" [32] On jim řekl: "Jděte!" Tu vyšli a vešli do vepřů; a hle, celé stádo se hnalo střemhlav po srázu do moře a zahynulo ve vodách. [33] Pasáci utekli, přišli do města a vyprávěli všechno, i o těch posedlých. [34] A celé město vyšlo naproti Ježíšovi, a když ho spatřili, prosili ho, aby se vzdálil z jejich končin.

Mt kapitola 9.

[1] Ježíš vstoupil na loď a přeplavil se na druhou stranu a přišel do svého města. [2] A hle, přinesli k němu ochrnutého, ležícího na lůžku. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: "Buď dobré mysli, synu, odpouštějí se ti hříchy." [3] Ale někteří ze zákoníků si řekli: "Ten člověk se rouhá!" [4] Ježíš však poznal jejich myšlenky a řekl: "Proč o tom smýšlíte tak zle? [5] Je snadnější říci "odpouštějí se ti hříchy", nebo říci "vstaň a chod"? [6] Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy" - tu řekne ochrnutému: "Vstaň, vezmi své lože a jdi domů!" [7] On vstal a odešel domů.

[8] Když to viděly zástupy, zmocnila se jich bázeň a chvělili Boha, že dal takovou moc lidem. [9] Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: "Pojď za mnou!" On vstal a šel za ním. [10] Když potom seděl u stolu v domě, hle, mnoho celníků a jiných hříšníků stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky. [11] Farizeové to uviděli a řekli jeho učedníkům: "Jak to, že váš Mistr jí s celníky a hříšníky?" [12] On to uslyšel a řekl: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Jděte a učte se, co to je: 'Milosrdenství chci, a ne obět'". Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky." [13] Tehdy k němu přišli Janovi učedníci a ptali se ho: "Jak to, že my a farizeové se postíme, ale tvoji učedníci se nepostí?" [14] Ježíš jim řekl: "Mohou hosté na svatbě truchlit, dokud je ženich s nimi? Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom se budou postit. [15] Nikdo nezalátá starý šat záplatou z neseprané látky; nebo se ten přišitý kus ze šatu vytrhne a díra bude ještě větší. [16] A mladé víno se nedává do starých měchů, jinak se měchy roztrhnou, víno vyteče a měchy přijdou nazmar. Nové víno se dává do nových měchů, a tak se uchová obojí." [17] Zatímco k nim takto mluvil, přišel jeden z představených, klaněl se před ním a řekl: "Má dcera právě skonala; ale pojď, vlož na ni svou ruku, a bude žít!" [18] Ježíš vstal a šel s ním i se svými učedníky. [19] A hle, žena trpící už dvanáct let krvácením přišla zezadu a dotkla se jeho šatu. [20] Žíkala si totiž: "Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna!" [21] Ježíš se obrátil a spatřiv ji, řekl: "Buď dobré mysli, dcero, tvá víra tě zachránila." A od té hodiny byla ta žena zdráva. [22] Když Ježíš vstoupil do domu toho představeného a uviděl hudebníky a hlučící zástup, [23] řekl: "Jděte odtud! Ta dívka neuměla, ale spí." Oni se mu posmívali. [24] A když byl zástup vyhnán, vešel Ježíš dovnitř, vzal dívku za ruku a ona vstala. [25] Pověst o tom se rozšířila po celé té krajině. [26] Když šel Ježíš odtamtud dál, šli za ním dva slepci a křičeli: "Smiluj se nad námi, Synu Davidův!" [27] A když vešel do domu, přistoupili ti slepci k němu. Ježíš jim řekl: "Věříte, že to mohu učinit?" Odpověděli mu: "Ano, Pane." [28] Tu se dotkl jejich očí a řekl: "Podle vaší víry se vám staň." [29] A otevřely se jim oči. Ježíš jim pohrozil: "Ne, aby se to někdo dověděl!" [30] Oni však šli a rozhlásili ho po celé té krajině. [31] Když odcházeli, přivedli k němu němého člověka, posedlého zlým duchem. [32] A zlý duch byl vyhnán a němý mluvil. Zástupy v údivu říkaly: "Něco takového nebylo v Izraeli nikdy vidáno." [33] Ale farizeové říkali: "Ve jménu knížete démonů vyhání demony." [34] Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu. [35] Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře. [36] Tehdy řekl svým učedníkům: "Žeň je velká, dělníků málo." [37] Proste proto Pána žně ať vyšle dělníky na svou žeň!"

Mt kapitola 10.

[1] Zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu. [2] Jména těch dvanácti jsou: první Šimon zvaný Petr, jeho bratr Ondřej, Jakub Zebedeův, jeho bratr Jan, [3] Filip, Bartoloměj, Tomáš, celník Matouš, Jakub Alfeův, Tadeáš, [4] Šimon Kananejský a Išariotský Jidáš, který ho pak zradil. [5] Těchto dvanáct Ježíš vyslal a přikázal jim: "Na cestu k pohanům nevstupujte, do samařské obce nechoďte; [6] jděte raději ke ztraceným ovcím z lidu izraelského. [7] Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské. [8] Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očišťujte, demony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte. [9] Neberte od nikoho zlato, stříbro ani měďáky do opasku; [10] neberte si na cestu mošnu ani dvoje šaty ani obuv ani hůl, neboť 'hoden je dělník své mzdy'. [11] Když přijдете do některého města nebo vesnice, vyptejte se, kdo z nich je toho hoden; u něho zůstaňte, dokud nebudete odcházet. [12] Když vstoupíte do domu, řekněte: 'Pokoj vám.' [13] A budou-li toho hodni, ať na ně přijde váš pokoj. Nebudou-li toho hodni, ať se váš pokoj vrátí k vám. [14] A když vás někdo nepřijme a nebude chtít slyšet vaše slova, vyjděte ven z toho domu nebo města a setřeste prach svých nohou. [15] Amen, pravím vám, lehčeji bude zemi sodomské a gomorské v den soudu, než tomu městu. [16] Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice. [17] Mějte se na pozoru před lidmi; neboť vás budou vydávat soudům, ve svých synagógách vás budou bičovat, [18] budou vás vodit před vládcy a krále kvůli mně, abyste vydali svědectví jim i národům. [19] A když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. [20] Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce. [21] Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a připraví je o život. [22] Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. [23] Když vás budou pronásledovat v jednom městě, prchněte do jiného; amen, pravím vám, že nebudete hotovi se všemi izraelskými městy, než přijde Syn člověka. [24] Žák není nad učitele ani sluha nad svého pána. [25] Stačí, aby žák byl jako jeho učitel a sluha jako jeho pán. Když hospodáře nazvali Belzebulem, čím spíše jeho čeled! [26] Nebojte se jich tedy; neboť není nic zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno. [27] Co vám říkám ve tmě, povězte na světle; a co slyšíte v soukromí, hlásejte se střechem. [28] A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se toho, který může duši i tělo zahubit v pekle. [29] Neprodávají se dva vrabci za halér? A ani jeden z nich nepadne na zem bez dopuštění vašeho Otce. [30] U vás pak jsou spočteny i všechny vlasy na hlavě. [31] Nebojte se tedy; máte větší cenu než mnoho vrabců. [32] Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi; [33] kdo mně však zapře před lidmi, toho i já zapřu před svým Otcem v nebi. [34] Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. [35] Neboť jsem přišel postavit syna proti otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni; [36] a "nepřítel člověka bude jeho vlastní rodina". [37] Kdo miluje otce a matku více nežli mne, není mne hoden. [38] Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden. [39] Kdo nalezne svůj život, ztratí jej; kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. [40] Kdo vás přijímá, přijímá mne; a kdo přijímá mne, přijímá toho, který mne poslal. [41] Kdo přijme proroka, protože je to prorok, obdrží odměnu proroka; kdo přijme spravedlivého, protože je to spravedlivý, obdrží odměnu spravedlivého. [42] A kdo by napojil třebas jen čišší studené vody jednoho z těchto nepatrných, protože je to učedník, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu."

Mt kapitola 11.

[1] Když Ježíš dokončil tyto příkazy svým dvanácti učedníkům, šel odtud učit a kázat v tamějších městech. [2] Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po svých služebnících: [3] "Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?" [4] Ježíš jim odpověděl: "Jděte, zvěstujte Janovi, co vidíte a slyšíte: [5] Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. [6] A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží." [7] Když Janovi učedníci odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: "Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? [8] Nebo co jste vyšli shlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti, kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských. [9] Nebo proč jste vyšli? Vidět proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. [10] To je ten, o němž je psáno: 'Hle, já posílám posla před svou tvář, aby ti připravil cestu.' [11] Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší, než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on. [12] Ode dnů Jana Křtitele až podnes království nebeské trpí násilí a násilníci po něm sahají. [13] Neboť všichni proroci i Zákon prorokovali až po Jana. [14] A chcete-li to přijmout, on je Eliáš, který má přijít. [15] Kdo má uši, slyš. [16] Čemu připodobním toto pokolení? Je jako děti, které sedí na tržišti a pokřikují na své druhy: [17] 'Hráli jsme vám, a vy jste netancovali; naříkali jsme, a vy jste nelomili rukama.' [18] Přišel Jan, nejedl, nepil - a říkají: 'Je posedlý.' [19] Přišel Syn člověka, jí a pije - a říkají: 'Hle, milovník hodů a pitek, přítel

celníků a hříšníků!" Ale moudrost je ospravedlněna svými skutky." [20] Tehdy počal kárat města, ve kterých se stalo nejvíc jeho mocných skutků, že nečinila pokání: [21] "Běda ti, Chorazin, běda ti, Betsaido! Kdyby se byly v Týru a Sidónu daly takové mocné skutky jako u vás, dávno by byli oblékli žíněný šat, sypali se popelem a činili pokání. [22] Ale pravím vám: Týru a Sidónu bude lehčeji v den soudu, nežli vám. [23] A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do propasti klesneš! Neboť kdyby se byly v Sodomě odehrály takové mocné skutky, jako u vás, stála by podnes. [24] Ale pravím vám: zemi Sodomské bude lehčeji v den soudu, nežli tobě." [25] V ten čas řekl Ježíš: "Velebím, tě Otče, Pane nebes i země, že jsi ty věci skryl před moudrymi a rozumnými a zjevil jsi je maličkým. [26] Ano, Otče, tak se ti zalíbilo. [27] Všechno je mi dáno od Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otec nezná nikdo než Syn - a ten, komu by to Syn chtěl zjevit. [28] Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. [29] Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. [30] Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží."

Mt kapitola 12.

[1] V ten čas šel Ježíš v sobotu obilím. Jeho učedníci dostali hlad a začali mnout zrní z klasů a jíst. [2] Když to viděli farizeové, řekli mu: "Hle, tvoji učedníci dělají, co se nesmí dělat v sobotu!" [3] On jim však řekl: "Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad, on a ti kdo byli s ním? [4] Jak vešel do domu Božího a jedli posvátné chleby, ačkoli to nebylo dovoleno jemu ani těm, kdo ho doprovázeli, nýbrž kněžím? [5] A nečetli jste v Zákoně, že kněží službou v chrámu porušují sobotu, a přesto jsou bez viny? [6] Pravím vám, že zde je víc než chrám. [7] Kdybyste věděli, co znamená, "milosrdenství chci, a ne oběť", neodsuzovali byste nevinné. [8] Vždyť Syn člověka je pánem nad sobotou." [9] Odtud šel dál a přišel do jejich synagogy. [10] A byl tam člověk s odumřelou rukou. Otázali se Ježíše: "Je dovoleno v sobotu uzdravovat?" Chtěli ho totiž obžalovat. [11] On jim řekl: "Kdyby někdo z vás měl jedinou ovečku, a ona by mu v sobotu spadla do jámy, neuchopil by ji a nevytáhl? [12] A oč je člověk cennější než ovce! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře." [13] Potom řekl tomu člověku: "Zvedni tu ruku!" Zvedl ji, a byla zase zdravá jako ta druhá. [14] Farizeové vyšli a smluvili se proti němu, že ho zahubí. [15] Ježíš to poznal a odešel odtamtud. Mnozí šli za ním a on všechny nemocné uzdravil; [16] ale přikázal jim, aby ho nikomu neprozrazovali - [17] aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše: [18] "Hle, služebník můj, kterého jsem vyvolil, milovaný můj, kterého si oblíbila duše má. Vložím na něho svého Ducha. A vyhlásí soud národům. [19] Nebude se přít ani rozkřikovat, na ulicích nikdo neuslyší jeho hlas. [20] Nalomenou třtinu nedolomí a doutnajícím knot nehasí, až dovede právo k vítězství. [21] A v jeho jménu bude naděje národům." [22] Tehdy k němu přivedli posedlého, který byl slepý a němý; a uzdravil ho, takže ten němý mluvil i viděl. [23] Zástupy žasly a říkaly: "Není to Syn Davidův?" [24] Když to slyšeli farizeové, řekli: "On vyvání demony jinak, než ve jménu Belzebula, knížete démonů." [25] Protože znal jejich smýšlení, řekl jim: "Každé království vnitřně rozdělené pustne a žádná obec ani dům vnitřně rozdělený nemůže obstát. [26] A vyhání-li satan satana, pak je v sobě rozdvojen; jak tedy bude moci obstát jeho království? [27] Jestliže já vyháním demony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyhánějí vaši žáci? Proto oni budou vašimi soudci. [28] Jestliže však vyháním demony Duchem Božím, pak už vás zastihlo Boží království. [29] Což může někdo vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže dříve toho siláka nespoutá? Pak teprve vyloupí jeho dům. [30] Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje. [31] Proto pravím vám, že každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno. [32] I tomu, kdo by řekl slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno; ale kdo by řekl slovo proti Duchu svatému, tomu nebude odpuštěno v tomto věku ani v budoucím. [33] Zasadte dobrý strom, i jeho ovoce bude dobré. Zasadte špatný strom, i jeho ovoce bude špatné. Strom se pozná po ovoci. [34] Plemeno zmijí: Jak může být vaše řeč dobrá, když jste zlí? Čím srdce přetéká, to ústa mluví. [35] Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré; zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé. [36] Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu. [37] Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen." [38] Tehdy mu na to řekli někteří ze zákoníků a farizeů: "Mistře, chceme od tebe vidět znamení." [39] On jim však odpověděl: "Pokolení zlé a zpronevěřilé si hledá znamení; ale znamení mu nebude dáno, leč znamení proroka Jonáše. [40] Jako byl Jonáš v břiše mořské obludy tři dny a tři noci, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země. [41] Mužové z Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a usvědčí je, neboť oni se obrátili po Jonášově kázání - a hle, zde je víc než Jonáš. [42] Královna jihu povstane na soudu s tímto pokolením a usvědčí je, protože ona přišla z nejzazších končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu - a hle, zde je víc než Šalomoun. [43] Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po pustých místech a hledá odpočinutí, ale nenalézá. [44] Tu řekne: "Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel." Přijde a nalezne jej prázdný, vyčištěný a uklizený. [45] Tu jde a přivede s sebou sedm jiných duchů, horších, než je sám, a vejdou a bydlí tam; a konce toho člověka jsou horší, než začátky. Tak bude i s tímto zlým pokolením." [46] Ještě když mluvil k zástupům, hle, jeho matka a bratři stáli venku a chtěli s ním mluvit. [47] Někdo mu řekl: "Hle, tvá matka a tvoji bratři stojí venku a chtějí s tebou mluvit." [48] On však odpověděl tomu, kdo mu to řekl: "Kdo je má matka a kdo jsou moji bratři?" [49] Ukázal na své učedníky a řekl: "Hle, moje matka a moji bratři. [50] Neboť kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka."

Mt kapitola 13.

[1] Toho dne vyšel Ježíš z domu a posadil se u moře. [2] Shromáždil se k němu tak veliký zástup, že musel vstoupit na loď; posadil se v ní a celý zástup stál na břehu. [3] I mluvil k nim mnoho v podobenstvích: "Vyšel rozséváč rozsívat. [4] Když rozsíval, padla některá zrna podél cesty, a přilétli ptáci a sezobali je. [5] Jiná padla na skalnatou půdu, kde neměla dost země, a hned vzešla, protože nebyla hluboko v zemi. [6] Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože neměla kořen, uschla. [7] Jiná zas padla mezi trní; trní vzrostlo a udusilo je. [8] A jiná zrna padla do dobré země a dala užitek, některé sto zrn, jiné šedesát a jiné třicet. [9] Kdo má uši, slyš!" [10] Učedníci k němu přistoupili a řekli: "Proč k nim mluvíš v podobenstvích?" [11] On jim odpověděl: "Protože vám je dáno znáti tajemství království nebeského, jim však není dáno. [12] Kdo má, tomu bude dáno a bude mít ještě víc; ale kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má. [13] Proto k nim mluvím v podobenstvích, že hledíce nevidí a slyšíc neslyší a nechápou. [14] A plní se na nich proroctví Izaiášovo: "Budete stále poslouchat, a nepochopíte, ustavičně budete hledět a nevidíte. [15] Neboť obrostlo tukem srdce tohoto lidu, ušima nedoslyšají a oči zavřeli, takže nevidí očima a ušima neslyší, srdcem nepochopí a neobrábí se - a já je neuzdravím." [16] Blažené vaše oči, že vidí, i vaše uši, že slyší. [17] Amen, pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví toužili vidět, na co vy hledíte, ale neviděli, a slyšet, co vy slyšíte, a neslyšeli. [18] Vy tedy slyšte výklad podobenství o rozséváči. [19] Pokaždé, když někdo slyší slovo o království a nechápe, přichází ten zlý a vyrve, co bylo zaseto do jeho srdce; to je ten, u koho se zaseto podél cesty. [20] U koho bylo zaseto na skalnatou půdu, to je ten, kdo slyší slovo a hned je s radostí přijímá; [21] ale nezakořenilo v něm a je nestálý: když přijde tíseň nebo pronásledování pro to slovo, hned odpadá. [22] U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody. [23] U koho bylo zaseto do dobré země, to je ten, kdo slovo slyší i chápe a přináší úrodu, jeden stonásobnou, druhý šedesátinásobnou, třetí třicetinásobnou." [24] Předložil jim jiné podobenství: "S

královstvím nebeským je to tak, jako když jeden člověk zasel dobré semeno na svém poli. [25] Když však lidé spali, přišel nepřítel, nasel plevel do pšenice a odešel. [26] Když vyrostlo stéblo a nasadilo klas, tu ukázal se i plevel. [27] Přišli sluhové toho hospodáře a řekli mu: "Pane, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Kde se vzal ten plevel?" [28] On jim odpověděl: "To udělal nepřítel." Sluhové mu řeknou: "Máme jít a plevel vytrhat?" [29] On však odpoví: "Ne, protože při trhání plevelu byste vyrvali z kořenů i pšenici. [30] Nechte, ať spolu roste obojí až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Seberte nejprve plevel a svažte jej do otýpek k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly." [31] Ještě jiné podobenství jim předložil: "Království nebeské je jako hořčičné zrno, které člověk zaseje na svém poli; [32] je sice menší, než všechna semena, ale když vyroste, je větší, než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích." [33] Pověděl jim i toto podobenství: "Království nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měřic mouky, až se všechno prokvasí." [34] Toto vše mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích; bez podobenství k nim vůbec nemluvil, [35] aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: "Otevřu v podobenstvích ústa svá, vyslovím, co je skryto od založení světa." [36] Potom opustil zástupy a vešel do domu. Učedníci za ním přišli a řekli mu: "Vylož nám to podobenství o plevelu na poli!" [37] On jim odpověděl: "Rozséváč, který rozsívá dobré semeno, je Syn člověka [38] a pole je tento svět. Dobré semeno, to jsou synové království, plevel jsou synové toho zlého; [39] nepřítel, který jej nasel, je ďábel. Žeň je skonání věku a ženci jsou andělé. [40] Tak jako se tedy sbírá plevel a páli ohněm, tak bude i při skonání věku. [41] Syn člověka pošle své anděly, ti vyberou z jeho království každé pohoršení a každého, kdo se dopouští nepravosti, [42] a hodí je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřipění zubů. [43] Tehdy spravedliví zazáří jako slunce v království svého Otce. Kdo má uši, slyš!" [44] "Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všechno, co má, a koupí to pole. [45] Anebo je království nebeské jako když obchodník, který kupuje krásné perly, [46] objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. [47] Anebo je království nebeské jako síť, která se spustí do moře a zahrne všechno možné; [48] když je plná, vytáhnou ji na břeh, sednou, a co je dobré, vybírají do nádob, co je špatné, vyhazují ven. [49] Tak bude i při skonání věku: vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých [50] a hodí je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřipění zubů." [51] "Pochopili jste to všechno?" Odpověděli: "Ano." [52] A on jim řekl: "Proto každý zákoník, který se stal učedníkem království nebeského, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré." [53] Když Ježíš dokončil tato podobenství, odebral se odtud. [54] Přišel do svého domova a učil v jejich synagóze, takže v úžasu říkali: "Odkud se u toho člověka vzala taková moudrost a mocné činy? [55] Což to není syn tesaře? Což se jeho matka nejmenuje Maria a jeho bratři Jakub, Josef, Šimon a Juda? [56] A nejsou všechny jeho sestry u nás? Odkud to tedy ten člověk všechno má?" [57] A byl jim kamenem úrazu. Ale Ježíš jim řekl: "Prorok není beze cti, leda ve své vlasti a ve svém domě." [58] A neučinil tam mnoho mocných činů pro jejich nevěru.

Mt kapitola 14.

[1] V ten čas se tetrarcha Herodes doslechl o Ježíšovi [2] a řekl svým sluhům: "To je Jan Křtítel, který vstal z mrtvých; proto v něm působí mocné síly." [3] Tento Herodes totiž zatkl Jana a dal ho v poutech vsadit do žaláře kvůli Herodiádě, manželce svého bratra Filipa, [4] neboť Jan mu říkal: "Není dovoleno, abys ji měl za ženu." [5] Byl by ho rád zbavil života, ale bál se lidu, protože měli Jana za proroka. [6] Na Herodovy narozeniny však dcera té Herodiady tančila uprostřed hostů. Zalíbila se Herodovi, [7] a on jí přísahou slíbil dát, o cokoli požádá. [8] A ona, navedena svou matkou, řekla: "Dej mi sem přinést na míse hlavu Jana Křtitele." [9] Král se zarmoutil, ale pro přísahu před spolustolovnicí poručil, aby jí vyhověli, [10] a dal Jana v žaláři stít. [11] Tak přinesli jeho hlavu na míse, dali jí dívce a ona ji donesla své matce. [12] Janovi učedníci potom přišli, odnesli jeho tělo a pohřbili je; pak šli a oznámili to Ježíšovi. [13] Když to Ježíš uslyšel, odplul lodí na pusté místo, aby byl sám; ale zástupy o tom uslyšely a pěšky šly z měst za ním. [14] Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto. I uzdravoval jejich nemocné. [15] Když nastal večer, přistoupili k němu učedníci a řekli: "Toto místo je pusté a je už pozdní hodina. Propusť zástupy, ať jdou do vesnic kopit si jídlo." [16] Ale Ježíš jim řekl: "Nemusejí odcházet, dejte vy jim jíst!" [17] Oni odpověděli: "Máme tu jen pět chlebů a dvě ryby." [18] On však řekl: "Přineste je sem!" [19] Poručil, aby se zástupy rozsádily po trávě. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům a učedníci zástupům. [20] I jedli všichni a nasýtli se; a sebrali nalámaných chlebů, které zbyly, dvanáct plných košů. [21] A jedlo tam na pět tisíc mužů kromě žen a dětí. [22] Hned nato přiměl Ježíš učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než propustí zástupy. [23] Když je propustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Když nastal večer, byl tam sám. [24] Loď byla daleko od země a vlny ji zmáhaly, protože vítr vál proti ní. [25] K ránu šel k nim, kráčeje po moři. [26] Když ho učedníci viděli kráčet po moři, vyděsili se, že je to přízrak, a křičeli strachem. [27] Ježíš na ně hned promluvil a řekl jim: "Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!" [28] Petr mu odpověděl: "Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu k tobě po vodách!" [29] A on řekl: "Pojď!" Petr vystoupil z lodi, vykročil na vodu a šel k Ježíšovi. [30] Ale když viděl, jaký je vítr, přepadl ho strach, začal tonout a vykřikl: "Pane, zachraň mne!" [31] Ježíš hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl mu: "Ty malověrný, proč jsi pochyboval?" [32] Když vstoupil na loď, vítr se utišil. [33] Ti, kdo byli na lodi, klaněli se mu a říkali: "Jistě jsi Boží Syn." [34] Když se dostali na druhý břeh, přistáli u Genezaretu. [35] Lidé z toho místa ho poznali a vzkázali do celého okolí. Přinášeli mu všechny nemocné [36] a prosili ho, aby se směli aspoň dotknout třásní jeho roucha. A kdo se dotkli, byli uzdraveni.

Mt kapitola 15.

[1] Tehdy přišli k Ježíšovi z Jeruzaléma farizeové a zákoníci a řekli: [2] "Proč tvoji učedníci porušují tradici otců? Vždyť si před jídlem neomyývají ruce!" [3] On jim odpověděl: "A proč vy přestupujete přikázání Boží kvůli své tradici? [4] Vždyť Bůh řekl: "Cti otce i matku" a "kdo zlořečí otci nebo matce, ať je potrestán smrtí." [5] Vy však učíte: Kdo řekne otci nebo matce: "To, čím bych ti měl pomoci, je obětní dar", [6] ten již to nemusí dát svému otci nebo matce. A tak jste svou tradici zrušili slovo Boží. [7] Pokrytci, dobře prorokoval o vás Izaiáš, když řekl: [8] "Lid tento ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; [9] marně mě uctívají, neboť učí naukám, jež jsou jen příkazy lidskými." [10] Svolal zástupy a řekl: "Slyšte a rozumějte: [11] Ne co vchází do úst, znesvěcuje člověka, ale co z úst vychází, to člověka znesvěcuje." [12] Tu přišli učedníci a řekli mu: "Víš, že se farizeové urazili, když slyšeli to slovo?" [13] Ale on jim odpověděl: "Každá rostlina, kterou nezasadil můj nebeský Otec, bude vykořeněna. [14] Nechte je: slepí vedou slepé. A když vede slepý slepého, oba spadnou do jámy." [15] Petr mu na to řekl: "Vysvětlí nám to podobenství!" [16] On odpověděl: "I vy jste ještě nechápaví? [17] Nerozumíte, že to, co vchází do úst, přijde do břicha a jde do hnoje? [18] Však to, co z úst vychází, jde ze srdce, a to člověka znesvěcuje. [19] Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilství, loupeže, křivá svědectví, urážky. [20] To jsou věci, které člověka znesvěčují; ale jíst neomytými rukama člověka neznesvěcuje." [21] Ježíš odtud odešel až do okolí Týru a Sidónu. [22] A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: "Smiluj se nade mnou, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá." [23] Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali ho: "Zbav se jí, vždyť za námi křičí!" [24] On odpověděl: "Jsem poslán ke ztraceným ovcím z lidu izraelského." [25] Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: "Pane, pomoz mi!" [26] On jí odpověděl: "Nesluší se vzít chleba dětem a hodit jej psům." [27] Ona řekla: "Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z

drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů." [28] Tu jí Ježíš řekl: "Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš." A od té hodiny byla její dcera zdráva. [29] Odtud Ježíš přešel zase ke Galilejskému moři; vystoupil na horu a posadil se tam. [30] Tu se k němu sešly celé zástupy a měly s sebou chromé, mrzáky, slepé, hluchoněmé a mnohé jiné. Kladli je k jeho nohám a on je uzdravil, [31] takže se zástupy divily, když viděly, že němí mluví, mrzáci jsou zdraví, chromí chodí a slepí vidí; i velebili Boha izraelského. [32] Ježíš si zavolal své učedníky a řekl: "Je mi líto zástupu, neboť již tři dny jsou se mnou a nemají co jíst. Poslat je domů hladové nechci, aby nezemdleli na cestě." [33] Učedníci mu namítlí: "Kde vezmeme na poušti tolik chleba, abychom nasýtili takový zástup?" [34] Ježíš jim řekl: "Kolik máte chlebů?" Odpověděli: "Sedm a několik rybiček." [35] I nařídil zástupu usednout na zem; [36] potom vzal těch sedm chlebů i ryby, vzdal díky, lámal a dával učedníkům a učedníci zástupům. [37] I jedli všichni a nasýtili se; a zbylých nalámaných chlebů sebrali ještě sedm plných košů. [38] Těch, kteří jedli, bylo čtyři tisíce mužů kromě žen a dětí. [39] potom propustil zástup, vstoupil na loď a připravil na území Magadan.

Mt kapitola 16.

[1] Přišli saduceové a farizeové a pokoušeli ho; žádali na něm, aby jim ukázal znamení z nebe. [2] On však jim odpověděl: "Večer říkáte: "Bude krásně, je pěkný západ." [3] A ráno: "Dnes bude nečas, slunce vychází do mraků." Vzhled oblohy umíte posoudit a znamení časů nemůžete? [4] Pokolení zlé a zpronevěřilé hledá znamení; ale nebude mu dáno znamení, leč znamení Jonášovo." Opustil je a odešel. [5] Když byli učedníci na druhém břehu, shledali, že si zapomněli vzít chleby. [6] Ježíš jim řekl: "Hleďte se mít na pozoru před kvasem saduceů a farizeů!" [7] Oni však u sebe uvažovali: "Nevzali jsme chleba." [8] Když to Ježíš zpozoroval, řekl: "Proč mluvíte o tom, malověrní, že nemáte chleba? [9] Ještě mi nerozumíte ani se nepamatujete na těch pět chlebů pro pět tisíc, a kolik košů jste sebrali? [10] Ani těch sedm chlebů pro čtyři tisíce, a kolik košů jste sebrali? [11] Což nerozumíte, že jsem k vám nemluvil o chlebech? Mějte se na pozoru před kvasem saduceů a farizeů!" [12] Tehdy pochopili, že jim neřekl, aby se měli na pozoru před kvasem, nýbrž před učením farizeů a saduceů. [13] Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, ptal se svých učedníků: "Za koho lidé pokládají Syna člověka?" [14] Oni řekli: "Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků." [15] Řekl jim: "A za koho mne pokládáte vy?" [16] Šimon Petr odpověděl: "Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého." [17] Ježíš mu odpověděl: "Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. [18] A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou. [19] Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi." [20] Tehdy nařídil učedníkům, aby nikomu neřikali, že je Mesiáš. [21] Od té doby začal Ježíš ukazovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen. [22] Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat: "Buď toho uchráněn, Pane, to se ti nemůže stát!" [23] Ale on se obrátil a řekl Petrovi: "Jdi mi z cesty, satane! Jsi mi kamenem úrazu, protože tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!" [24] Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: "Kdo chce jít za mnou, zapřít sám sebe, vezmí svůj kříž a následuj mne. [25] Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. [26] Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? [27] Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání. [28] Amen, pravím vám, že někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, dokud nespatří Syna člověka přicházejícího se svým královstvím."

Mt kapitola 17.

[1] Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš Petra a Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. [2] A byl proměněn před jejich očima; jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý. [3] A hle, zjevil se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. [4] Nato promluvil Petr a řekl Ježíšovi: "Pane, je dobré, že jsme zde; chceš-li, udělám tu tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi." [5] Ještě nedomluvil, a hle, světlý oblak je zastínil a z oblaku promluvil hlas: "Toto jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouchajte." [6] Když to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. [7] Ale Ježíš k nim přistoupil, dotkl se jich a řekl: "Vstaňte a nebojte se." [8] Oni pozvedli oči a neviděli už nikoho jiného, než Ježíše samotného. [9] Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: "Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud Syn člověka nebude vzkříšen z mrtvých." [10] Učedníci se ho ptali: "Jak to, že říkají zákoníci, že napřed musí přijít Eliáš?" [11] On jim odpověděl: "Ano, Eliáš přijde a obnoví všecko. [12] Avšak pravím vám, že Eliáš již přišel, ale nepoznali ho a udělali s ním, co se jim zlíbilo; tak i syn člověka bude od nich trpět." [13] Tehdy učedníci pochopili, že mluvil o Janu Křtiteli. [14] Když přišli k zástupu, přistoupil k němu jeden člověk a na kolenou prosil: [15] "Pane, smiluj se nad mým synem, neboť je náměsíčný a je na tom zle: často padá do ohně a často do vody. [16] A přivedl jsem ho k tvým učedníkům a nemohli ho uzdravit." [17] Ježíš odpověděl: "Pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás ještě mám snášet? Přiveďte mi ho sem!" [18] Ježíš mu pohrozil, a zlý duch z něho vyšel; od té chvíle byl chlapec zdrav. [19] Když byli učedníci s Ježíšem sami, přistoupili k němu a řekli: "Proč jsme ho nemohli vyhnat my?" [20] On jim řekl: "Pro vaši malověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: "Přejdí odtud tam", a přejde; a nic vám nebude nemožné." [21] Takový duch nevyjde jinak než modlitbou a postem. [22] Když byli spolu v Galileji, řekl jim Ježíš: "Syn člověka bude vydán do rukou lidí; [23] zabijí ho, a třetí den bude vzkříšen." Velice se zarmoutili. [24] Když přišli do Kafarnaum, přistoupili k Petrovi výběrčí chrámové daně a řekli: "Váš Mistr neplatí chrámovou daň?" [25] On řekl: "Platí!" Když přišel domů, ještě než promluvil, řekl mu Ježíš: "Co myslíš, Šimone, od koho vybírají pozemští králové poplatky a daně? Od svých synů nebo od cizích lidí?" [26] Když odpověděl: "Od cizích", pravil mu Ježíš: "Synové jsou tedy svobodni. [27] Ale abychom je nepohoršili, jdi k moři, hoď udici; vytáhni rybu, která se první chytí, otevři jí ústa a najdeš peněz; ten vezmi a dej jim za mne i za sebe."

Mt kapitola 18.

[1] V tu hodinu přišli učedníci k Ježíšovi s otázkou: "Kdo je vlastně největší v království nebeském?" [2] Ježíš zavolal dítě, postavil je doprostřed [3] a řekl: "Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského. [4] Kdo se pokoří a bude jako toto dítě, ten je největší v království nebeském. [5] A kdo přijme jediné takové dítě ve jménu mém, přijímá mne. [6] Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, pro toho by bylo lépe, aby mu pověsili na krk mlýnský kámen a potopili ho do mořské hlubiny. [7] Běda světu, že svádí k hříchu! Svody sice nutně přicházejí, ale běda tomu, skrze koho přijdou. [8] Jestliže tě tvá ruka nebo noha svádí k hříchu, utni ji a odhoď pryč; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života zmrzačený nebo chromý, než abys byl s oběma rukama či nohama uvržen do věčného ohně. [9] Jestliže tě tvé oko svádí k hříchu,

vyrví je a odhod' pryč; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do ohnivého pekla. [10] Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich andělé v nebi jsou neustále v blízkosti mého nebeského Otce. [11] Vždyť Syn člověka přišel spasit, co zahynulo. [12] Co myslíte? Má-li někdo sto ovcí a jedna z nich mu zabloudí, nenechá těch devadesát devět na horách a nejde hledat tu, která zabloudila? [13] A podaří-li se mu ji nalézt, amen, pravím vám, bude se z ní radovat víc než z těch devadesáti devíti, které nezabloudily. [14] Právě tak je vůle vašeho nebeského Otce, aby nezahynul ani jediný z těchto maličkých. [15] Když tvůj bratr zhřeší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima; dá-li si říci, získal jsi svého bratra. [16] Nedá-li si říci, přiber k sobě ještě jednoho nebo dva, aby "ústý dvou nebo tří svědků byla potvrzena každá výpověď". [17] Jestliže ani potom neuposlechne, oznam to církvi; jestliže však neuposlechne ani církev, ať je ti jako pohan nebo celník. [18] Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi. [19] Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní. [20] Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich." [21] Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: "Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?" [22] Ježíš mu na to odpověděl: "Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesát sedmkrát." [23] "S královstvím nebeským je to tak, jako když se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků. [24] Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který byl dlužen mnoho tisíc hřiven. [25] Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat i s ženou a dětmi a se vším, co měl, a nahradit ztrátu. [26] Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenu prosil: "Měj se mnou strpení a všechno ti vrátím!" [27] Pán se ustrnul na oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil. [28] Sotva však ten služebník vyšel, potkal jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a křičel: "Zaplat' mi, co jsi dlužen!" [29] Jeho spoluslužebník mu padl k nohám a prosil ho: "Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to!" [30] On však nechtěl, ale šel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí dluh. [31] Když jeho spoluslužebníci viděli, co se přihodilo, velice se zarmoutili; šli a oznámili svému pánu všechno, co se stalo. [32] Tu ho pán zavola a řekl mu: "Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; [33] neměl ses také ty smilovat nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?" [34] A rozhněval se jeho pán a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh. - [35] Tak bude jednat s vámi můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru."

Mt kapitola 19.

[1] Když Ježíš dokončil tato slova, odebral se z Galileje do krajin judských za Jordán. [2] Velké zástupy šly za ním, a on je tam uzdravil. [3] Tu k němu přišli farizeové a pokoušeli ho: "Je dovoleno propustit manželku z jakékoli příčiny?" [4] Odpověděl jim: "Nečetli jste, že Stvořitel od počátku "muže a ženu učinil je"? [5] A řekl: "Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva jedno tělo"; [6] takže již nejsou dva, ale jeden. A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučí!" [7] Namítnou mu: "Proč tedy Mojžíš ustanovil, že muž smí propustit svou manželku tím, že jí dá rozlukový lístek?" [8] Odpoví jim: "Pro tvrdost vašeho srdce vám Mojžíš dovolil propustit manželku. Od počátku to však nebylo. [9] Pravím vám, kdo propustí svou manželku z jiného důvodu než pro smilstvo a vezme si jinou, cizoloží." [10] Učedníci mu řekli: "Jestliže je to s mužem a ženou takové, pak je lépe se neženit." [11] On jim odpověděl: "Ne všichni pochopí to slovo; jen ti, kterým je dáno. [12] Někteří nežijí v manželství, protože jsou k tomu od narození nezpůsobilí; jiní nežijí v manželství, protože je nezpůsobilými učinili lidé; a někteří nežijí v manželství, protože se ho zřekli pro království nebeské. Kdo to může pochopit, pochop. [13] Tehdy k němu přinášeli děti, aby na ně vložil ruce a pomodlil se; ale učedníci jim to zakazovali. [14] Ježíš však řekl: "Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské." [15] Požehnal jim a šel dál. [16] A hle, kdosi k němu přišel a zeptal se ho: "Mistře, co dobrého mám udělat, abych získal věčný život?" [17] On mu řekl: "Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý! A chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání!" [18] Otázal se ho: "Která?" Ježíš odpověděl: "Nebudeš zabíjet, cizoložit, krást, křivě svědčit, [19] cti otce a matku, miluj svého bližního jako sám sebe." [20] Mladík mu řekl: "To jsem všechno dodržel! Co mi ještě schází?" [21] Ježíš mu odpověděl: "Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne." [22] Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku. [23] Ježíš řekl svým učedníkům: "Amen, pravím vám, že bohatý těžko vejde do království nebeského. [24] Znovu vám říkám, snáze projde velbloud uchem jehly než bohatý do Božího království." [25] Když to učedníci slyšeli, velice se zhrozili a řekli: "Kdo potom může být spasen?" [26] Ježíš na ně pohledl a řekl: "U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno." [27] Na to mu řekl Petr: "Hle, my jsme opustili všechno a šli jsme za tebou! Co tedy budeme mít?" [28] Ježíš jim řekl: "Amen, pravím vám, až se Syn člověka při obnovení všeho posadí na trůn své slávy, tehdy i vy, kteří jste mě následovali, usednete na dvanáct trůnů a budete soudit dvanáct pokolení Izraele. [29] A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo děti nebo pole pro mé jméno, stokrát víc dostane a bude mít podíl na věčném životě. [30] Mnozí první budou poslední a poslední první."

Mt kapitola 20.

[1] "Neboť s královstvím nebeským je to tak, jako když jeden hospodář hned ráno vyšel najmout dělníky na svou vinici. [2] Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. [3] Když znovu vyšel o deváté hodině, viděl, jak jiní stojí nečinně na trhu, [4] a řekl jim: "Jděte i vy na mou vinici, a já vám dám, co bude spravedlivé." [5] Oni šli. Vyšel opět kolem poledne i kolem třetí hodiny odpoledne a učinil právě tak. [6] Když vyšel kolem páté hodiny odpoledne, našel tam další, jak tam stojí, a řekl jim: "Co tu stojíte celý den nečinně?" [7] Odpověděli mu: "Nikdo nás nenajal." On jim řekl: "Jděte i vy na mou vinici." [8] Když byl večer, řekl pán vinice svému správci: "Zavolej dělníky a vyplat' jim mzdu, a to od posledních k prvním!" [9] Tak přišli ti, kteří pracovali od pěti odpoledne, a každý dostal denár. [10] Když přišli ti první, měli za to, že dostanou víc; ale i oni dostali po denáru. [11] Vzali ho a reptali proti hospodáři: [12] "Tihle poslední dělali jedinou hodinu, a tys jim dal stejně jako nám, kteří jsme nesli tíhu dne a vedro!" [13] On však odpověděl jednomu z nich: "Příteli, nekřivdím ti! Nesmluvil jsi se mnou denár za den? [14] Vezmi si, co ti patří a jdi! Já chci tomu poslednímu dát jako tobě; [15] nemohu si se svým majetkem udělat, co chci? Nebo snad tvé oko závidí, že jsem dobrý?" [16] Tak budou poslední první a první poslední." [17] Když Ježíš šel do Jeruzaléma, vzal si stranou dvanáct učedníků a cestou jim řekl: [18] "Hle, jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům; odsoudí ho na smrt [19] a vydají pohanům, aby se mu posmívali, zbičovali ho a ukřižovali; a třetího dne bude vzkříšen." [20] Tehdy k němu přistoupila matka synů Zebedeových se svými syny, klaněla se mu a chtěla ho o něco požádat. [21] On jí řekl: "Co chceš?" Řekla: "Ustanov, aby tito dva synové měli místo jeden po tvé pravici a jeden po tvé levici ve tvém království." [22] Ježíš však odpověděl: "Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já mám pít?" Řekli mu: "Můžeme." [23] Práví jim: "Můj kalich budete pít, ale udělovat místa po mé pravici či levici není má věc; ta místa patří těm, jimž je připravil můj Otec." [24] Když to uslyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na oba bratry. [25] Ale Ježíš si je zavola a řekl: "Víte, že vládcové panují nad národy a velicí je utlačují. [26] Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; [27] a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem. [28] Tak, jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za

mnohé." [29] Když vycházeli z Jericha, následoval ho velký zástup. [30] A hle, dva slepí seděli u cesty; když uslyšeli, že jde kolem Ježíš, začali křičet: "Smiluj se nad námi, Pane, Synu Davidův!" [31] Zástup je napomínal, aby mlčeli, ale oni křičeli ještě víc: "Smiluj se nad námi, Pane, Synu Davidův!" [32] Ježíš se zastavil, zavolal je a řekl jim: "Co chcete, abych pro vás učinil?" [33] Odpověděli mu: "Pane, ať se otevrou naše oči!" [34] Ježíš pohnut soucitem, dotkl se jejich očí, a hned prohlédli; a šli za ním.

Mt kapitola 21.

[1] Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky [2] a řekl jim: "Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a u ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. [3] A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: "Pán je potřebuje." A ten člověk je hned pošle." [4] To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka: [5] "Povězte dceři síónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu." [6] Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. [7] Přivedli oslici i oslátka, položili na ně pláště a on se na ně posadil. [8] A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekával ratolesti stromů a stlali je na cestu. [9] Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: "Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!" [10] Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: "Kdo to je?" [11] Zástupy odpovídaly: "To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji." [12] Ježíš vešel do chrámu a vyhnal prodavače a kupující v nádvoří, zpřevracel stoly směnárníků i stánky prodavačů holubů; [13] řekl jim: "Je psáno: "Můj dům bude zván domem modlitby", ale vy z něho děláte doupě lupičů." [14] I přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí a on je uzdravil. [15] Když velekněží a zákoníci viděli jeho udivující činy i děti volající v chrámě "Hosanna Synu Davidovu", rozhněvali se [16] a řekli mu: "Slyšíš, co to říkají?" Ježíš jim odpověděl: "Ovšem! Nikdy jste nečetli: "Z úst nemluvňátek a kojenců připravil sis chválu?" [17] Opuštěl je a vyšel ven z města do Betanie; tam přenocoval. [18] Když se ráno vracel do města, dostal hlad. [19] Spatřil u cesty fíkovník a šel k němu; ale nic na něm nenalezl, jen listí. I řekl mu: "Ať se na tobě na věky neurodí ovoce!" A ten fíkovník najednou uschl. [20] Když to učedníci viděli, podivili se: "Jak najednou ten fíkovník uschl!" [21] Ježíš jim odpověděl: "Amen, pravím vám, budete-li mít víru a nebudete pochybovat, učiníte nejen to, co se stalo s fíkovníkem; ale i kdybyste této hoře řekli: "Zdvihni se a vrhni se do moře" - stane se to. [22] A věříte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit." [23] Když Ježíš přišel do chrámu a učil, přistoupili k němu velekněží a starší lidu a řekli: "Jakou mocí to činíš? A kdo ti tu moc dal?" [24] Ježíš jim odpověděl: "Já vám také položím otázku; jestliže ji zodpovíte, i já vám povím, jakou mocí to činím. [25] Odkud měl Jan pověření křtít? Z nebe, či od lidí?" Oni se mezi sebou dohadovali: "Řekneme-li, "z nebe", namítne nám: "Proč jste mu tedy neuvěřili?" [26] Řekneme-li však "z lidí", máme obavy ze zástupu; vždyť všichni mají Jana za proroka." [27] Odpověděli tedy Ježíšovi: "Nevíme." Tu jim řekl i on: "Ani já vám nepovím, jakou mocí to činím." [28] "Co myslíte? Jeden člověk měl dva syny. Přišel a řekl prvnímu: "Synu, jdi dnes pracovat na vinici!" [29] On odpověděl: "Nechce se mi." Ale potom toho litoval a šel. [30] Otec přišel k druhému a řekl mu totéž. Ten odpověděl: "Ano, pane." Ale nešel. [31] Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce?" Odpověděli: "Ten první!" Ježíš jim řekl: "Amen, pravím vám, že celníci a nevěstky předcházejí vás do Božího království. [32] Přišel k vám Jan po cestě spravedlnosti, a vy jste mu neuvěřili. Ale celníci a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, ale ani potom jste toho nelitovali a neuvěřili mu. [33] Poslyšte jiné podobenství: Jeden hospodář vysadil vinici, obehnal ji zdí, vykopal v ní lis a vystavěl strážní věž; potom vinici pronajal vinařům a odcestoval. [34] Když se přiblížil čas vinobraní, poslal své služebníky k vinařům, aby převzali jeho díl úrody. [35] Ale vinaři jeho služebníky chytli, jednoho zbili, druhého zabili, dalšího ukamenovali. [36] Znovu poslal další služebníky, a to více než před tím, ale naložili s nimi právě tak. [37] Nakonec k nim poslal svého syna; řekl si: "Na mého syna budou mít přece ohled!" [38] Když však vinaři shlédli syna, řekli si mezi sebou: "To je dědic. Pojdme, zabijme ho, a dědictví připadne nám!" [39] Chytli ho, vyvlekli ven z vinice a zabili. [40] Když nyní přijde pán vinice, co udělá těm vinařům?" [41] Řekli mu: "Zlé bez milosti zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odvádět výnos v určený čas." [42] Ježíš jim řekl: "Což jste nikdy nečetli v Písmech: "Kámen, který stavitelé zavrhl, stal se kamenem úhelným; Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích?" [43] Proto vám pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce. [44] Kdo padne na ten kámen, roztrhne se, a na koho on padne, toho rozdrtí." [45] Když slyšeli velekněží a farizeové tato podobenství, poznali, že mluví o nich. [46] Hleděli se ho zmocnit, ale báli se zástupů, protože ty ho měly za proroka.

Mt kapitola 22.

[1] A Ježíš k nim znovu mluvil v podobenstvích: [2] "S královstvím Božím je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. [3] Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechťeli jít. [4] Poslal znovu jiné služebníky se slovy: "Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmený dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!" [5] Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. [6] Ostatní chytli jeho služebníky, postupně je ztýrali a zabili je. [7] Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. [8] Potom řekl svým služebníkům: "Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni; [9] jděte tedy na rozcestí a koho najdete, pozvěte na svatbu." [10] Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovníky. [11] Když král vstoupil mezi stolovníky, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. [12] Řekl mu: "Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?" On se nezmohl ani na slovo. [13] Tu řekl král sloužícím: "Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů." [14] Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán." [15] Tehdy farizeové šli a radili se, jak by Ježíšovi nějakým slovem nastražili léčku. [16] Poslali za ním své učedníky s herodiány, aby řekli: "Mistře, víme, že jsi pravdivý a učíš cestě Boží podle pravdy; na nikoho se neohlížíš a nebereš ohled na postavení člověka. [17] Pověz nám tedy, co myslíš: Je dovoleno dávat daň císaři, nebo ne?" [18] Ale Ježíš poznal jejich zlý úmysl a řekl: "Co mě pokoušíte, pokrytci? [19] "Ukažte mi peněz daně!" Podali mu denár. [20] On jim řekl: "Čí je tento obraz a nápis?" [21] Odpověděli: "Císařův." Tu jim řekl: "Odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, co je Boží, dejte Bohu." [22] Když to slyšeli, podivili se, nechali ho a odešli. [23] V ten den přišli za ním saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a předložili mu dotaz: [24] "Mistře, Mojžíš řekl: "Zemře-li někdo bez dětí, ať se s jeho manželkou podle řádu švagrovství ožení jeho bratr a zplodí svému bratru potomka." [25] U nás bylo sedm bratrů. První po svatbě zemřel, a protože neměl potomka, zanechal svou ženu svému bratru. [26] Stejně i druhý, třetí a nakonec všech sedm. [27] Naposledy ze všech zemřela ta žena. [28] Až bude vzkříšení, komu z těch sedmi bude patřit? Vždyť ji měli všichni!" [29] Ježíš jim odpověděl: "Mýlíte se, neznáte Písma ani moc Boží. [30] Po vzkříšení se lidé nežení ani nevdávají, ale jsou jako nebeští andělé. [31] A pokud jde o vzkříšení mrtvých, nečetli jste, co vám Bůh pravil: [32] "Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův?" On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých." [33] Když to slyšely zástupy, žasly nad jeho učením. [34] Když se farizeové doslechli, že umlčel saduceje, smluvili se [35] a jeden jejich zákoník se ho otázel, aby ho pokoušel: [36] "Mistře, které přikázání v zákoně je největší?" [37] On mu řekl: "Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí." [38] To je největší a první přikázání. [39] Druhé je mu podobné: "Miluj svého bližního jako sám sebe." [40] Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci." [41] Když se farizeové sešli,

zeptal se jich Ježíš: [42] "Co si myslíte o Mesiášovi? Čí je syn?" Odpověděli mu: "Davidův." [43] Řekl jim: "Jak to tedy, že ho David v Duchu svatém nazývá Pánem, když praví: [44] "Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy." [45] Jestliže tedy David nazývá Mesiáše Pánem, jak může být jeho synem?" [46] A nikdo nebyl s to odpovědět mu ani slovo; od toho dne se ho již nikdo neodvážil tázat.

Mt kapitola 23.

[1] Tehdy Ježíš mluvil k zástupům i k svým učedníkům: [2] "Na stolici Mojžíšově zasedli zákoníci a farizeové. [3] Proto čiňte a zachovávejte všechno, co vám řeknou; ale podle jejich skutků nejednejte: neboť oni mluví a nečiní. [4] Svazují těžká břemena a nakládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem. [5] Všechny své skutky konají tak, aby je lidé viděli: rozšiřují si modlitební řemínky a prodlužují třešně. [6] Mají rádi přední místa na hostinách a přední sedadla v synagógách, [7] líbí se jim, když je lidé na ulici zdraví a říkají jim "Mistře". [8] Vy však si nedávejte říkat "Mistře": jediný je váš Mistr, vy všichni jste bratři. [9] A nikomu na zemi nedávejte jméno "Otec": jediný je váš Otec, ten nebeský. [10] Ani si nedávejte říkat "Učiteli": váš učitel je jeden, Kristus. [11] Kdo je z vás největší, bude váš služebník. [12] Kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen. [13] Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Zavíráte lidem království nebeské, sami nevcházíte a zabraňujete těm, kdo chtějí vejít. [14] Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Vyjídáte domy vdov pod záminkou dlouhých modliteb; proto vás postihne tím přísnější soud. [15] Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Obcházíte moře i zemi, abyste získali jednoho novověrce; a když ho získáte, učiníte z něho syna pekla, dvakrát horšího, než jste sami. [16] Běda vám, slepi vůdcové! říkáte: "Kdo by přísahal u chrámu, nic to neznamena; ale kdo by přísahal při chrámovém zlatu, je vázán. [17] Blázní a slepci, co je větší: zlato, nebo chrám, který to zlato posvěcuje? [18] Nebo: "Kdo by přísahal při oltáři, nic to neznamena; ale kdo by přísahal při oběti na něm, je vázán." [19] Slepci, co je větší: oběť nebo oltář, který tu oběť posvěcuje? [20] Kdo tedy přísahá při oltáři, přísahá při něm a při všem, co na něm leží. [21] A kdo přísahá při chrámu, přísahá při něm a při tom, kdo v něm přebývá. [22] Kdo přísahá při nebi, přísahá při trůnu Božím a při tom, který na něm sedí. [23] Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Odevzdáváte desátky z máty, kopru a kmínu, a nedbáte na to, co je v Zákoně důležitější: právo, milosrdenství a věrnost. Toto bylo třeba činit a to ostatní nezanedbávat. [24] Slepi vůdcové, cedíte komára, ale velblouda spolknete! [25] Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Očišťujete číše a talíře zvenčí, ale uvnitř jsou plné hrabivosti a chtivosti. [26] Slepý farizeji, vyčist' především vnitřek číše, a bude čistý i vnějšek. [27] Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Podobáte se obilným hrobům, které zvenčí vypadají pěkně, ale uvnitř jsou plné lidských kostí a všelijaké nečistoty. [28] Tak i vy se navenek zdáte lidem spravedliví, ale uvnitř jste samé pokrytectví a nepravost. [29] Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Stavíte náhrobky prorokům, zdobíte pomníky spravedlivých [30] a říkáte: "Kdybychom my byli na místě svých otců, neměli bychom podíl na smrti proroků." [31] Tak svědčíte sami proti sobě, že jste synové těch, kteří zabíjeli proroky. [32] Dovězte tedy činy svých otců! [33] Hadi, plemeno zmijí, jak uniknete pekelnému trestu? [34] Hle, proto vám posílám proroky a učitele moudrosti i zákoníky; a vy je budete zabíjet a křižovat, budete je bičovat ve svých synagógách a pronásledovat z místa na místo, [35] aby na vás padla všechna spravedlivá krev prolitá na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše syna Bachariášova, kterého jste zabil mezi chrámem a oltářem. [36] Amen, pravím vám, to vše padne na toto pokolení. [37] Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, a nechtěli jste! [38] Hle, váš dům se vám ponechává pustý. [39] Neboť vám pravím, že mě neuzříte od nynějška až do chvíle, kdy řeknete: "Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.""

Mt kapitola 24.

[1] Když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel odtud, přistoupili k němu učedníci a ukazovali mu chrámové stavby. [2] On však jim řekl: "Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno." [3] Když seděl na Olivové hoře a byli sami, přistoupili k němu učedníci a řekli: "Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku!" [4] Ježíš jim odpověděl: "Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. [5] Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat "já jsem Mesiáš" a svedou mnohé. [6] Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hleďte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě není konec. [7] Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech. [8] Ale to vše bude teprve začátek bolestí. [9] Tehdy vás budou vydávat v soužení i na smrt a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno. [10] A tehdy mnozí odpadnou a navzájem se budou zrazovat a jedni druhé nenávidět; [11] povstanou lživí proroci a mnohé svedou [12] a protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých. [13] Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. [14] A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec. [15] Když pak uvidíte "znesvěčující ohavnost", o níž je řeč u proroka Daniele, jak stojí na místě svatém - kdo čteš, rozuměj - [16] tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor; [17] kdo je na střeše, ať nesestupuje, aby si vzal něco z domu; [18] a kdo je na poli, ať se nevrací, aby si vzal plášť. [19] Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! [20] Modlete se, abyste se nemuseli dát na útěk v zimě nebo v sobotu. [21] Neboť tehdy nastane hrozné soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude. [22] A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou tyto dny zkráceny. [23] Tehdy, řekne-li vám někdo: "Hle, tu je Mesiáš nebo tam", nevěřte! [24] Neboť vyvstanou lžimesiášové a lživí proroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. [25] Hle, řekl jsem vám to už předem. [26] Když vám řeknou: "Hle, je na poušti", nevycházejte! "Hle, v tajných úkrytech", nevěřte tomu! [27] Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka. [28] Kde je mrtvola, slétnou se i supi. [29] Hned po soužení těch dnů se zatmí slunce, měsíc ztratí svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se zachvějí. [30] Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uzří Syna člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou. [31] On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené do čtyř úhlů světa, od jedné končiny nebe ke druhé. [32] Od fíkovníku si vezmete poučení: Když už jeho větve raší a vyráží listy, víte, že je léto blízko. [33] Tak i vy, až toto všechno uvidíte, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi. [34] Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane. [35] Nebe a země pomínou, ale má slova nepominou. [36] O onom dni a hodině však neví nikdo, ani anděl v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. [37] Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé: [38] Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu, [39] a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všecky - takový bude i příchod Syna člověka. [40] Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. [41] Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána. [42] Bďte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. [43] Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční hodinu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. [44] Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete. [45] Když pán ustanovuje nad svou čeledí služebníka, aby jim včas podával pokrm, který služebník je věrný a rozumný? [46] Blaze tomu služebníkovi, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. [47] Amen, pravím vám, že ho ustanoví nade vším,

co mu patří. [48] Když si však špatný služebník řekne: "Můj pán nejde", [49] a začne bít své spoluslužebníky, hodovat a pít s opilci, [50] tu pán toho služebníka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, [51] vyžene ho a vykáže mu úděl mezi pokrytci; tam bude pláč a skřípění zubů.

Mt kapitola 25.

[1] Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. [2] Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. [3] Pošetilé vzaly lampy, ale nevzaly si s sebou olej. [4] Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. [5] Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. [6] Uprostřed noci se rozlehl křik: "Ženich je tu, jděte mu naproti!" [7] Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. [8] Tu řekly pošetilé rozumným: "Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!" [9] Ale rozumné odpověděly: "Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!" [10] Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. [11] Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: "Pane, pane, otevři nám!" [12] Ale on odpověděl: "Amen, pravím vám, neznám vás." [13] Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu. [14] Bude tomu, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek; [15] jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. [16] Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět. [17] Tak i ten, který měl dvě, vyzískal jiné dvě. [18] Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána. [19] Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat. [20] Přistoupil tedy ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: "Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal." [21] Jeho pán mu odpověděl: "Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána." [22] Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: "Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny; hle, jiné dvě jsem získal." [23] Jeho pán mu odpověděl: "Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána." [24] Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: "Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk a sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal." [25] Bál jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří." [26] Jeho pán mu odpověděl: "Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal. [27] Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří, si vybral s úrokem. [28] Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven! [29] Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má. [30] A toho neužitečného služebníka uvrhněte ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů." [31] Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; [32] a budou před ním shromážděny všechny národy. I oddělí jeden od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, [33] ovce postaví po pravici a kozly po levici. [34] Tehdy řekne král těm po pravici: "Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. [35] Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, [36] byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou." [37] Tu mu ti spravedliví odpoví: "Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtili jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? [38] Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? [39] Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?" [40] Král jim odpoví a řekne jim: "Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili." [41] Potom řekne těm na levici: "Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům! [42] Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít, [43] byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě." [44] Tehdy odpoví i oni: "Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?" [45] On jim odpoví: "Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili." [46] A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života."

Mt kapitola 26.

[1] Když Ježíš dokončil všechna tato slova, řekl svým učedníkům: [2] "Víte, že za dva dny jsou velikonoce, a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován." [3] Tehdy se sešli velekněží a starší lidí ve dvoře velekněze, který se jmenoval Kaifáš, [4] a uradili se, že se Ježíš zmocní Ista a že ho zabijí. [5] Žíkali: "Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nebouřil." [6] Když byl Ježíš v Betanii v domě Šimona Malomocného, [7] přišla za ním žena, která měla alabastrovou nádobku drahocenného oleje, a vylila ji na jeho hlavu, jak seděl u stolu. [8] Když to viděli učedníci, hněvali se: "Nač taková ztráta? [9] Mohlo se to prodat za mnoho peněz a ty dát chudým!" [10] Ježíš to zpozoroval a řekl jim: "Proč trápíte tu ženu? Vykonala dobrý skutek. [11] Vždyť chudé máte stále kolem sebe, mne však nemáte stále. [12] Když vylila ten olej na mé tělo, učinila to k mému pohřbu. [13] Amen, pravím vám, všude, po celém světě, kde bude kázáno toto evangelium, bude se mluvit na její památku o tom, co ona učinila." [14] Tehdy šel jeden z dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, k velekněžím [15] a řekl: "Co mi dáte? Já vám ho zradím." Oni mu určili třicet stříbrných. [16] Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil. [17] Prvního dne o svátcích nekvašených chlebů přišli učedníci za Ježíšem a řekli: "Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?" [18] On je poslal do města k jistému člověku, aby mu řekl: "Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko, u tebe budu jíst se svými učedníky velikonočního beránka." [19] Učedníci učinili, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka. [20] Navečer usedl s Dvanácti ke stolu, [21] a když jedli, řekl jim: "Amen, pravím vám, že jeden z vás mne zradí." [22] Velice je to zarmoutilo a začali se ho jeden po druhém ptát: "Snad no nejsem já, Pane?" [23] On odpověděl: "Kdo se mnou omočil ruku v mise, ten mě zradí." [24] Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno; ale běda tomu, který Syna člověka zrazuje. Pro toho by bylo lépe, kdyby se byl vůbec nenarodil!" [25] Na to řekl Jidáš, který ho zrazoval: "Jsem to snad já, Mistře?" Řekl mu: "Ty sám jsi to řekl." [26] Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: "Vezměte, jezte, toto jest mé tělo." [27] Pak vzal i kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: "Pijte z něho všichni. [28] Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů. [29] Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce." [30] Potom zaspívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. [31] Tu jim Ježíš řekl: "Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť jest psáno: "Budou bít pastýře a rozprchnou se ovce stáda." [32] Po mém vzkříšení však vás předejdu do Galileje." [33] Na to mu řekl Petr: "Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy ne!" [34] Ježíš mu odpověděl: "Amen, pravím ti, že ještě této noci, dřív než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš." [35] Petr prohlásil: "I kdybych měl s tebou umřít, nezapřu tě." Podobně mluvili všichni učedníci. [36] Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: "Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil." [37] Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu na něho padl zármutek a úzkost. [38] Tehdy jim řekl: "Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!" [39] Poodešel od nich, padl tvář k zemi a modlil se: "Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš." [40] Potom přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: "To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? [41] Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé." [42] Odešel podruhé a modlil se: "Otče můj, není-li možné, aby mne tento kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle." [43] A když se vrátil, zastihl je opět

spící; nemohli oči udržet. [44] Nechal je, zase odešel a potřetí se modlil stejnými slovy. [45] Potom přišel k učedníkům a řekl jim: "Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. [46] Vstaňte, pojďte! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje!" [47] Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z dvanácti. Velekněží a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. [48] Jeho zrádce s nimi domluvil znamení: "Koho políbím, ten to je; toho zatkněte." [49] A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: "Buď zdráv, Mistře", a políbil ho. [50] Ježíš mu odpověděl: "Příteli, konej svůj úkol!" Tu přistoupili k Ježíšovi, vztáhli na něho ruce a zmocnili se ho. [51] Jeden z těch, kdo byli s ním, sáhl po meči, napadl veleknězova sluhu a uťal mu ucho. [52] Ježíš mu řekl: "Vrať svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou. [53] Či myslíš, že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi ihned víc než dvanáct legií andělů? [54] Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?" [55] V té hodině řekl Ježíš zástupům: "Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem sedával v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mne. [56] Toto všechno se však stalo, aby se splnilo, co psali proroci." A tu ho všichni učedníci opustili a utekli. [57] Ti, kteří Ježíše zatkli, odvedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili zákoníci a starší. [58] Petr šel za ním zpovzdálí až do veleknězova dvora; vstoupil dovnitř a posadil se mezi sluhy, aby viděl konec. [59] Velekněží a celá rada hledali křivé svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti. [60] Ale nenalezli, ačkoli předstoupovalo mnoho křivých svědků. Konečně přišli dva [61] a vypovídali: "On řekl: Mohu zbořit chrám a ve třech dnech jej vystavět." [62] Tu velekněz vstal a řekl mu: "Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?" [63] Ale Ježíš mlčel. A velekněz mu řekl: "Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!" [64] Ježíš odpověděl: "Ty sám jsi to řekl. Ale pravím vám, od nynějška uvidíte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými." [65] Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: "Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Hle, teď jste slyšeli rouhání! [66] Co o tom soudíte?" Jejich výrok zněl: "Je hoden smrti." [67] Pak mu plivali do obličeje, bili ho po hlavě, někteří ho tloukli do tváře [68] a říkali: "Hádej, Mesiáši, kdo tě udeřil!" [69] Petr seděl venku v nádvoří. Tu k němu přistoupila jedna služka a řekla: "I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!" [70] A on přede všemi zapřel: "Nevím, co mluvíš." [71] Vyšel k bráně, ale uviděla ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: "Tenhle byl s tím Nazaretským Ježíšem." [72] On znovu zapřel s přísahou: "Neznám toho člověka." [73] Ale zakrátko přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: "Jistě i ty jsi jeden z nich, vždyť i tvé nářečí tě prozrazuje!" [74] Tu se začal zaklínat a zapřísahat: "Neznám toho člověka." V tom zakokrhral kohout; [75] tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: "Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš." Vyšel ven a hořce se rozplakal.

Mt kapitola 27.

[1] Když bylo ráno, uradili se všichni velekněží a starší lidu proti Ježíšovi, že ho připraví o život. [2] Spoutali ho, odvedli a vydali vladaři Pilátovi. [3] Když Jidáš, který ho zradil, viděl, že Ježíše odsoudili, pocítil výčitky, vrátil třicet stříbrných velekněžím a starším [4] a řekl: "Zhřešil jsem, zradil jsem nevinnou krev!" Ale oni mu odpověděli: "Co je nám po tom? To je tvoje věc!" [5] A on odhodil peníze v chrámě a utekl; šel a oběsil se. [6] Velekněží sebrali peníze a řekli: "Není dovoleno dát je do chrámové pokladny, je to odměna za krev." [7] Uradili se tedy a koupili za ně pole hrnčívovo k pohřbívání cizinců. [8] Proto se to pole jmenuje "Pole krve" až dodnes. [9] Tak se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: "Vzali třicet stříbrných, cenu člověka, na kterou ho ocenili synové Izraele; [10] a dali ji za pole hrnčívovo, jak jim přikázal Hospodin." [11] A Ježíš byl postaven před vladaře. Vladař mu položil otázku: "Ty jsi král Židů?" Ježíš odpověděl: "Ty sám to říkáš." [12] Na žaloby velekněží a starších nic neodpovídal. [13] Tu mu řekl Pilát: "Neslyšíš, co všechno proti tobě svědčí?" [14] On mu však neodpověděl ani na jedinou věc, takže se vladař velice divil. [15] O svátcích měl vladař ve zvyku propouštět zástupu jednoho vězně, kterého si přáli. [16] Tehdy tam měli pověstného vězně jménem Barabáš. [17] Když se zástupy shromáždily, řekl jim Pilát: "Koho vám mám propustit, Barabáše, nebo Ježíše zvaného Mesiáš?" [18] Věděl totiž, že mu ho vydali ze zášti. [19] Když seděl na soudné stoličce, poslala k němu jeho žena se vzkazem: "Nezačínej si nic s tím spravedlivým! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny." [20] Velekněží a starší však přiměli zástup, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše zahubili. [21] Vladař jim řekl: "Koho vám z těch dvou mám propustit?" Oni volali: "Barabáše!" [22] Pilát jim řekl: "Co tedy mám učinit s Ježíšem zvaným Mesiáš?" Všichni volali: "Ukřižovat!" [23] Namítl jim: "Čeho se vlastně dopustil?" Ale oni ještě více křičeli: "Ukřižovat!" [24] Když pak Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvížení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil: "Já nejsem vinen krví tohoto člověka; je to vaše věc." [25] A všechnen lid mu odpověděl: "Krev jeho na nás a naše děti!" [26] Tu jim propustil Barabáše, Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. [27] Vladařovi vojáci dovedli Ježíše do místodržitelství a svolali na něj celou setninu. [28] Svlékli ho a oblékli mu nachový plášť, [29] upletli korunu z trní a posadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali hůl, klekali před ním a posmívali se mu: "Buď zdráv, židovský králi!" [30] Plivali na něj, brali tu hůl a bili ho po hlavě. [31] Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť a oblékli ho zase do jeho šatů. A odvedli ho k ukřižování. [32] Cestou potkali jednoho člověka z Kyrény, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl jeho kříž. [33] Když přišli na místo zvané Golgota, to znamená "Lebka", [34] dali mu napít vína smíchaného se žlučí; ale když je okusil, nechtěl pít. [35] Ukřižovali ho a losem si rozdělili jeho šaty; [36] pak tam stáli a střezili ho. [37] Nad hlavu mu dali nápis o provinění: "To je Ježíš, král Židů." [38] S ním byli ukřižováni dva povstalci, jeden po pravici a druhý po levici. [39] Kolemjdoucí ho uráželi; potřásali hlavou [40] a říkali: "Když chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej znovu postavit, zachraň sám sebe; jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!" [41] Podobně se mu posmívali i velekněží spolu se zákoníky a staršími. Říkali: [42] "Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je král izraelský - ať nyní sestoupí s kříže a uvěříme v něho!" [43] Spolehl se na Boha, ať ho vysvobodí, stojí-li o něj. Vždyť řekl: "Jsem Boží Syn!" [44] Stejně ho tupili i povstalci spolu s ním ukřižovaní. [45] V poledne nastala tma po celé zemi až do tří hodin. [46] Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: "Eli, Eli, lama sabachtani?", to jest: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?" [47] Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo tu stáli: "On volá Eliáše." [48] Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nabodl na tyč a dával mu pít. [49] Ostatní však říkali: "Nech ho, ať uvidíme, jestli přijde Eliáš a zachrání ho!" [50] Ale Ježíš znovu vykřikl mocným hlasem a skonal. [51] A hle, chrámová opona se roztrhla v půli odshora až dolů, země se zatřásla, skály pukaly, [52] hroby se otevřely a mnohá těla zesnulých svatých byla vzkříšena; [53] vyšli z hrobů a po jeho vzkříšení vstoupili do svatého města a mnohým se zjevili. [54] Setník a ti, kdo s ním střezili Ježíše, když viděli zemětřesení a všechno, co se dalo, velmi se zděsili a řekli: "On byl opravdu Boží Syn!" [55] Zpovzdálí přihlíželo mnoho žen, které provázely Ježíše z Galileje, aby se o něj staraly; [56] mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka synů Zebedeových. [57] Když nastal večer, přišel zámožný člověk z Arimatie, jménem Josef, který také patřil k Ježíšovým učedníkům. [58] Ten přišel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Pilát přikázal, aby mu je dali. [59] Josef tělo přijal, zavinul je do čistého plátna [60] a položil je do svého nového hrobu, který měl vytesaný ve skále; ke vchodu hrobu přivalil veliký kámen a odešel. [61] Byla tam Marie z Magdaly a jiná Marie, které seděly naproti hrobu. [62] Nazítří, po pátku, shromáždili se velekněží a farizeové u Piláta [63] a řekli: "Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník řekl ještě za svého života: "Po třech dnech budu vzkříšen." [64] Dej proto rozkaz, ať je po tři dny hlídán jeho hrob, aby nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu, že byl vzkříšen z mrtvých; to by pak byl poslední podvod horší než první." [65] Pilát jim odpověděl: "Zde máte stráž, dejte hrob hlídat, jak uznáte za dobré." [66] Oni odešli, zapečetili kámen a postavili k hrobu stráž.

Mt kapitola 28.

[1] Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu. [2] A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil s nebe, odvalil kámen a usedl na něm. [3] Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. [4] Strážci byli strachem bez sebe a strnuli jako mrtví. [5] Anděl řekl ženám: "Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. [6] Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel. [7] Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to." [8] Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům. [9] A hle, Ježíš je potkal a řekl: "Budte pozdraveny." Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. [10] Tu jim Ježíš řekl: "Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí." [11] Když se ženy vzdálily, někteří ze stráže přišli do města a oznámili velekněžím, co se všechno stalo. [12] Ti se sešli se staršími, poradili se a dali vojákům značné peníze [13] s pokynem: "Řekněte, že jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když jste spali. [14] A doslechne-li se to vladař, my to urovnáme a postaráme se, abyste neměli těžkosti." [15] Vojáci vzali peníze a udělali to tak, jak se jim řeklo. A ten výklad je rozšířen mezi židy až podnes. [16] Jedenáct apoštolů se pak odebralo do Galileje, na horu, kterou jim Ježíš určil. [17] Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali. [18] Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. [19] Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého [20] a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku."